

युद्धकाण्डं

५७६

यश्चापि पुष्पितो भूत्वा फलानि न प्रदर्शयेत् ।
तस्य नानुभवेदर्थं यस्य हेतोः स रोष्यते ॥ १० ॥
एषोपमा मरुतारज त्वदर्थं संज्ञिता मया ।
यदस्मान् नृपभाग् भूत्वा भर्ता भृत्यान् न पोषयेः ॥ ११ ॥
अथ त्वामनुपश्यन्तु अभिषिक्तं नराधिपाः ।
प्रतपन्तमिवादित्यं मध्याह्ने दीप्ततेजसं ॥ १२ ॥
तूर्यसंघातनिर्घोषैः काञ्चीनूपुरनिस्वनैः ।
मधुरैर्गीतिशब्दैश्च प्रबुध्यस्व च शेष च ॥ १३ ॥
यावदावर्तते चक्रं तावती ते वसुन्धरा ।
तस्यास्त्वमपि सर्वस्याः स्वामित्वमनुवर्तय ॥ १४ ॥
भरतस्य वचः श्रुत्वा रामः सत्यपराक्रमः ।
तथेति संप्रतिश्रुत्य आसने समुपाविशत् ॥ १५ ॥
ततः शत्रुघ्नवचनान्निपुणाः श्मश्रुवर्धकाः ।
मुखरुस्ताश्च शीघ्राश्च राघवं पर्युपाविशन् ॥ १६ ॥
पूर्वं तु भरते स्नाते लक्ष्मणे च मरुाबले ।
सुग्रीवे वानरेन्द्रे च राज्ञसे च विभीषणे ॥ १७ ॥
विशोधितजटः स्नातः शुक्लमाल्यानुलेपनः ।
दिव्याभरणदीप्ताङ्गः श्रीमदुज्ज्वलकुण्डलः ॥ १८ ॥
मरुार्हवसनो रामस्तस्थौ देवश्रिया ज्वलन् ।
नन्दियामे जटां ह्रिष्ट्वा भ्रातृभिः सह राघवः ॥ १९ ॥